

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 marca 2013 r.

DOLiS/DEC-298/13/16735,16736

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A.W., na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, daty urodzenia i numeru PESEL, przez Pana A.G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B., na rzecz podmiotu nieuprawnionego,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A.W., zwanej dalej Skarżącą, na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, daty urodzenia i numeru PESEL, przez Pana A.G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B., zwanego dalej Przedsiębiorcą, na rzecz podmiotu nieuprawnionego, tj. G.

W treści przedmiotowej skargi Skarżąca podniosła, że cyt.: „(...) Pan A.G. nie tylko naruszył postanowienia ww. umowy cywilno-prawnej [umowa zlecenie na prowadzenie dokumentacji księgowej] udostępniając moje [Skarżącej] dane osobowe w zakresie i celu wykraczającym poza ramy przewidziane w umowie, ale przede wszystkim naruszył przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, bezprawnie udostępniając je podmiotowi nieuprawnionemu”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżąca była zatrudniona w C. na stanowisku Dyrektora Biura [...], następnie na stanowisku Kierownika Biura [...] do dnia [...]
2. W dniu [...] C. zawarł z Przedsiębiorcą umowę zlecenia na prowadzenie dokumentacji księgowej. Umowa została zawarta na czas określony do dnia [...] Przedsiębiorca pozyskał dane osobowe Skarżącej w drodze powierzenia na podstawie art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych od C.(pracodawcy Skarżącej).
3. Przedsiębiorca w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż cyt.: „(...) w zakresie moich obowiązków było sporządzanie dokumentów płacowych i kadrowych na potrzeby C., której Pani A.W. była pracownikiem (...) dane osobowe pozyskałem bezpośrednio od pani A.W. [...] w siedzibie mojego biura (...) w celu sporządzenia umowy o pracę na okres próbny, w zakresie następujących informacji: imię i nazwisko; data i miejsce urodzenia; imiona rodziców; pesel i nip; adres zamieszkania”. Jednocześnie Przedsiębiorca podkreślił, że nie udostępniał danych osobowych Skarżącej cyt.: „(...) osobom bądź instytucjom nieupoważnionym, a w szczególności, jak pisze Skarżąca, do »G« do instytucji, która nie jest mi znana, z którą nie miałem żadnej styczności oraz nigdy z takim podmiotem nie współpracowałem”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie jest naruszenie prawa do ochrony danych osobowych Skarżącej, w szczególności poprzez udostępnienie ich osobom trzecim przez Przedsiębiorcę.

Ustawa o ochronie danych osobowych, zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przez przetwarzanie danych osobowych w myśl art. 7 pkt 2 ustawy rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na tych danych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Przy przetwarzaniu dane osobowe powinny być należycie zabezpieczone. W przedmiotowej sprawie problemem jest należyte zabezpieczenie danych osobowych zgodne z dyspozycją art. 36 ustawy. Administrator danych jest obowiązany, jak stanowi art. 36 ust. 1 ustawy, zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. W tym miejscu należy podkreślić, że ustawa o ochronie danych osobowych reguluje status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe w imieniu i na rzecz tego administratora. Jakkolwiek bowiem administrator danych może przetwarzać dane samodzielnie, art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych upoważnia go również do powierzenia, w drodze zawartej w formie pisemnej umowy przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator danych skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia

„na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych (procesor), może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy). Procesor jest ponadto obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy. W zakresie przestrzegania tych przepisów wskazany podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (art. 31 ust. 3 tej ustawy). Zgodnie z art. 31 ust. 5 powołanej ustawy, do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, któremu zostały powierzone dane, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 - 19 ustawy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie uchybień.

Odnosząc się do kwestii udostępnienia przez Przedsiębiorcę danych osobowych Skarżącej wskazać należy, iż w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dysponuje dowodami na potwierdzenie, iż rzeczywiście udostępnienie przez Przedsiębiorcę na rzecz osób nieupoważnionych, tj. „G.” miało miejsce. Skarżąca oparła skargę na własnym przekonaniu i wśród licznych dokumentów dołączonych do skargi, nie przedstawiła dowodów na potwierdzenie udostępnienia. Jak natomiast wynika z wyjaśnień Przedsiębiorcy, sytuacja wskazana w skardze dotycząca udostępnienia danych osobowych Skarżącej na rzecz osób trzecich, nie miała miejsca, zaś Przedsiębiorca wskazał, iż cyt.: „Nigdy z własnej inicjatywy nie sporządzałem dokumentów C. na rzecz innych podmiotów lub osób fizycznych. Nigdy nie współpracowałem i jest mi nieznanym podmiot o nazwie » G.«”.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie nie dostarczyło wystarczających dowodów na potwierdzenie zarzucanego przez Skarżącą udostępnienia jej danych osobowych przez Przedsiębiorcę. Należy zatem podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”. W związku z tym brak jest dowodów by jednoznacznie stwierdzić, że doszło do udostępnienia danych Skarżącej na rzecz osób nieuprawnionych oraz brak jest wskazań, aby twierdzić, iż aktualnie dane osobowe Skarżącej nie są należycie zabezpieczone.

Jednocześnie wskazać należy, że jeżeli w ocenie Skarżącej doszło do naruszenia jej dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. Zm.), są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość

naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może on dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy miejscowo sąd powszechny. Zgodnie bowiem z art. 24 Kodeksu cywilnego, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).